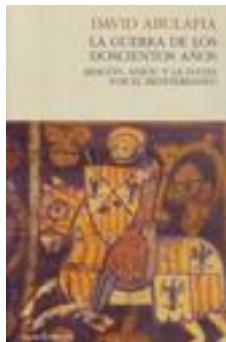

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (febrer 2019)

ABULAFIA, David. *La guerra de los doscientos años. Aragón, Anjou y la lucha por el Mediterráneo.* Traducción David LEÓN GÓMEZ. Barcelona: Museu Nacional d'Art de Catalunya, 2017. 349 pàgs. i ils. [15 x 22,5].

Estudi portat a terme per un coneugut especialista en temes sobre el Mediterràni i Espanya, que consisteix en una edició en castellà d'una obra publicada en anglès. La mateixa tracta sobre el conflicte entre la casa d'Anjou i la d'Aragó, ja que ambdues volien ampliar la seva influència al Mediterràni. S'observa la situació econòmica i el comerç marítim connectats amb la política, cosa que fa del llibre un manual per a estudiants de parla anglesa, que recull les aportacions històriques d'historiadors de la Corona d'Aragó i investigadors catalans.

El llibre tracta sobre esdeveniments que van tenir lloc a Itàlia i Espanya. Per tant resulta molt difícil ometre les ambicions dels catalans. Comença tenint en compte la Itàlia del sud i pel que fa a Espanya no analitza la situació des de àmbit de corona castellana, sinó de la catalanoaragonesa, ampliant el seu territori a França i l'Àfrica. Se centra en un període ampli que va de finals del s. XII a finals del s. XV. S'inclou al final de cada capítol un breu resum. Tot plegat facilita la lectura i permet l'ampliació d'aspectes gràcies a les aportacions bibliogràfiques. S'afegeixen mapes, arbres genealògics i un índex alfabètic al final.

L'obra està dividida en tres parts: 1- el s. XIII: aprofundeix en els aspectes relatius als orígens del regne de Sicília, el naixement de la corona catalanoaragonesa i l'activitat dels Anjou. 2- el s. XIV: la situació del Mediterràni en el moment del regnat de Jaume II d'Aragó, juntament amb l'exposició dels fets vinculats a Robert el prudent de Nàpols i el regne de Sicilia. El període acaba amb una explicació sobre la mala situació de la casa de Barcelona i el compromís de Casp. 3- el s. XV: Alfons d'Anjou i la caiguda de la casa d'Anjou, així com la situació d'Aragó a Itàlia i Espanya.

A la primera part s'observa com durant el regnat de Frederic II i de Manfred aquests van participar en els assumptes del nord i del centre d'Itàlia. Les rivalitats territorials i econòmiques entre els aristòcrates, entre güelfs i guibelins, van generar una situació complicada entre el potífex i l'emperador. També descriu la voluntat dels comptes catalans d'ampliar el seu patrimoni i conquerir terres musulmanes. El s. XV o tercera part finalitza amb l'exposició de la lluita entre Renat d'Anjou i Alfons d'Aragó per Nàpols, així com la voluntat de formar una estructura territorial basada en petits estats regionals. Tanmateix, tracta sobre la tasca de Ferran d'Aragó que va completar projectes d'Alfons; tot i que va expulsar els jueus, va permetre que musulmans estiguessin a València i Aragó, per evitar una crisi finançera.

Per tant, la problemàtica siciliana, l'atracció que oferia l'illa a mercaders catalans i la voluntat d'evitar que la casa d'Anjou se l'apropiés. La rivalitat entre genovesos, toscans i catalans pel subministre de productes tèxtils, va fer que no consistis solament en una lluita política sinó econòmica, per esmentar-ne un cas. També

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (febrer 2019)

es dibuixa el problema que hi havia per obtenir beneficis i conciliar una monarquia cristiana que tenia sota el seu domini musulmans. Considera que el Mediterràni va ser un camp de lluita entre dinasties, mercaders i religions.

Abulafia porta a terme una exposició simplificada, que tot i centrada en el Mediterràni ajuda a entendre les grans problemàtiques que es van generar llavors en aquesta zona.

IHE
(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Estudio llevado a cabo por un conocido especialista en temas sobre el Mediterráneo y España, que consiste en una edición en castellano de una obra publicada en inglés. La misma trata sobre el conflicto entre la casa de Anjou y la de Aragón, ya que ambas querían ampliar su influencia en el Mediterráneo. Se observa la situación económica y el comercio marítimo conectados con la política, cosa que hace del libro un manual para estudiantes de habla inglesa, al recoger las aportaciones históricas de historiadores de la Corona de Aragón e investigadores catalanes.

El citado libro trata sobre los acontecimientos que tuvieron lugar en Italia y España. Por lo tanto resulta muy difícil omitir las ambiciones de los catalanes. Comienza teniendo en cuenta la Italia del sur y en cuanto a España no analiza la situación desde el ámbito de la corona castellana, sino de la catalanoaragonesa, ampliando su territorio a Francia y África. Se centra en un periodo amplio que va de finales del s. XII a finales del s. XV. Se incluye en cada capítulo un breve resumen. Todo ello facilita la lectura y permite la ampliación de aspectos gracias a la bibliografía que se aporta. Se añaden mapas, árboles genealógicos y un índice alfabético al final.

La obra se encuentra dividida en tres partes: 1- el s. XIII: se profundiza en los aspectos relativos a los orígenes del reino de Sicilia, el nacimiento de la corona catalanoaragonesa y la actividad de los Anjou. 2- el s. XIV: sobre la situación del Mediterráneo en el momento del reinado de Jaime II de Aragón, junto con la exposición de los hechos vinculados a Roberto el prudente de Nápoles y el reino de Sicilia. El periodo acaba con una explicación sobre la mala situación en la casa de Barcelona y el compromiso de Caspe. 3- el s. XV: Alfonso de Anjou y la caída de la casa de Anjou, así como la situación de Aragón en Italia y España.

En la primera parte se observa como durante el reinado de Federico II y de Manfredo, estos participaron en los asuntos del norte y centro de Italia. Las rivalidades

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (febrero 2019)

territoriales y económicas entre los aristócratas, entre güelfos y guibelinos, generaron una situación complicada entre el pontífice y el emperador. También describe la voluntad de los condes catalanes de ampliar su patrimonio y conquistar tierras musulmanas. El s. XV o tercera parte finaliza con la exposición de la lucha entre Renato de Anjou y Alfonso de Aragón por Nápoles y la voluntad de formar una estructura territorial basada en pequeños estados regionales. Así como trata sobre la tarea de Fernando de Aragón que completó proyectos de Alfonso; a pesar de que expulsó los judíos, permitió que musulmanes estuvieran en Valencia y Aragón, para evitar una crisis financiera.

Por lo tanto, se alude a la problemática siciliana, la atracción que ofrecía la isla a mercaderes catalanes y la voluntad de evitar que ésta perteneciera a la casa de Anjou. La rivalidad entre genoveses, toscanos y catalanes por el suministro de productos textiles, hizo que no consistiera solo en una lucha política sino económica, por mencionar un caso. También se dibuja el problema que había para obtener beneficios y conciliar una monarquía cristiana que tenía bajo su dominio a musulmanes. Considera que el Mediterráneo fue un campo de lucha entre dinastías, mercaderes y religiones.

Abulafia lleva a cabo una exposición simplificada, que aunque se encuentra centrada en el Mediterráneo ayuda a entender las grandes problemáticas que se generaron entonces en esta zona.

IHE
(Secretaría de la revista)